

докато се уверят, че всичко върви наред.

През тази нощ катепан Димитри, с преданни люде, щеше да завземе всички входове на крепостите на Царевец и Трапезица, щеше да хвърли в тъмница най-видните боляри, привърженици на Иоан Асена, като нямаше да се колебае да употреби насилие там където срещнеше съпротива.

През тази нощ Иоан Асен трябваше да баде свален от престола, а на негово място трябваше да бъде възкачен брат му, буйният и смел севастократор Алаксандър.

По-главните съзаклятници се бяха събрали в тая жрънка, за да могат веднага да побегнат към Истрия, ако бунтът не успее. Но ако успееше, те бяха готови веднага да заместят великия логотет, протовестиара, протосеваста, еникерния, кастрофилакта, примикъра...

Очакваха още пристигането на самия бъдещ цар Алаксандър. Към полунощ, няколко чифта дебнещи очи откърм прозорците на жрънката, забелязаха високата му тънка снага, придружена от неколцина верни люде да приближава по белеещата се пътека, която се изкачваше нагоре към жрънката, между две редици залюляни от вятъра тополи.

— Ето го... Иде... Иде... — зашушнаха всички и се струпяха да го посрещнат с ниски поклони. Обсипаха го с въпроси.

Севастократор Алаксандър хвърли бързо наметката си върз пейката. Движенията му бяха трескаво неспокойни, в очите му гореше мрачен плам.

— Всичко е наред. Когато видим огньовете по бойниците на Царевец, това ще покаже, че работата е свършена благополучно.

Съзаклятниците се раздвижиха, повече от тях се приближиха към прозорците, други се събраха около новия цар, трети слагаха подписите си на грамотата, с която се обявяваше възшествието на престола на дръзновенния Алаксандър.

— Крайно време е да се вземе решение. Латините са в пълна безизходност. Бунтът на бароните на постигна нищо. Вместо да се